SCURT ISTORIC AL EDIȚIILOR EMINESCIENE ŞI PREZENȚA VOLUMELOR ÎN BIBLIOTECILE UNIVERSITARE ŞI BIBLIOTECA ACADEMIEI

ROXANA MARIA CREȚU
Universitatea de Vest din Timişoara

Cuvinte cheie: *biblioteci, ediții, Eminescu, istoric, volume*

Mihai Eminescu este o personalitate importantă pentru literatura şi cultura românească. De-a lungul anilor, au fost publicate numeroase studii despre viața și opera poetului, de care s-au ocupat numeroși eminescologi precum Titu Maiorescu, George Călinescu, Perpessicius, Petru Creția, D. Vatamaniuc, Tudor Vianu, Dumitru Irimia, Ioana Em. Petrescu, Rosa del Conte, Ioana Bot, Iorgu Iordan, Luiza Seche, Constantin Noica. Aceştia au analizat din diferite perspective opera eminesciană, contribuind astfel la decodificarea limbajului eminescian și la crearea eminescologiei.

Încă de la sfârșitul secolului XIX au început să apară numeroase ediții ale operei eminesciene. De aceea, în acest articol ne propunem să prezentăm cele mai importante ediții ale operei eminesciene, precum și prezența lor în bibliotecile universitare și Biblioteca Academiei.

1. Edițiile Titu Maiorescu (1884, 1885, 1888, 1989, 1890, 1892, 1895, 1901, 1903, 1907, 1913, 1914, 1915, 1922, 1924, 1936)

Titu Maiorescu a fost cel care l-a cunoscut cel mai bine pe Eminescu, cel care a văzut în el sclipirea unui geniu, cel care, în nenumărate rânduri, a insistat să îşi continue studiile şi să-şi facă

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

doctoratul de filosofie în Germania, ca apoi să-i ofere un post de profesor universitar la Universitatea din Iaşi. Însă, pe Eminescu nu îl interesa o diplomă de doctorat şi nici o carieră didactică. L-a refuzat pe criticul de la Junimea, spunându-i că „un titlu de doctor m-ar aranja cu lumea şi cu legile ei de ordine, însă nu cu mine, care deocamdată nu mă satisfac pe mine însumi”[1]. Eminescu nu se simțea pregătit să predea filosofia, deşi, după cum el însuşi recunoaşte, redactarea unei teze de doctorat nu i-ar fi luat mult. Cu toate astea, Maiorescu a continuat să-l sprijine şi să-l încurajeze să scrie şi să-şi publice operele.

Aşadar, datorită lui Maiorescu primul volum de poezii semnat de Mihai Eminescu vede lumina zilei în anul 1884. Intitulat *Poesii*, primul volum apare sub egida Editurii Librăriei SOCECU & Comp., la Bucureşti, în 1884. Ediția conține o prefață a editorului şi 61 de poezii structurate în 307 de pagini. După cum însuşi editorul menționează în *Prefață*, volumul culege toate poeziile eminesciene publicate în revista „Convorbiri literare”, pe parcursul a doisprezece ani, dar şi unele manuscrise de la anumite „persoane particulare”. O notă importantă a editorului este aceea că volumul în cauză se tipăreşte în absența autorului, acesta nefiind în țară la data respectivă. Acelaşi editor sublinează faptul că Mihai Eminescu nu avea printre preocupările sale editarea unui volum de poezii, motiv pentru care textele din volum nu sunt revizuite de autor. Scopul ediției este, după cum recunoaşte Maiorescu, ca iubitorii de literatură română să-l cunoască mai bine pe Eminescu, deoarece acesta are harul de a-i da limbii române „o nouă viață”.[2]

Ediția Maiorescu a fost reeditată de 15 ori. Volumul *Poesii* din 1884 a fost reeditat în anul următor. Nu s-au înregistrat schimbări. Urmează ediția a treia, apărută în 1888, unde apar primele modificări. Se includ trei noi poezii (*La steaoa*, *De ce nu-mi vii*, *Kamadeva*) şi, spre deosebire de edițiile anterioare, editorul îşi semnează prefața: T. Maiorescu. Cea de-a patra ediție apărută în 1889, păstrează prefața din ediția inițială şi conține 64 de poezii, precum cea de-a treia ediție.

[1] Constantin Noica, *Introducere la miracolul eminescian*, Bucureşti, Humanitas, 2010, p. 295.
[2] Mihai Eminescu, *Poesii*, Craiova, Editura Europa, 1992, p. V-VI.

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

Trebuie menționat că este singura ediție care conține și o eroată: la p. 237 a fost suprimat un vers la nivel tipografic. Noutatea acestei ediții constă în existența unui text aparținând lui Maiorescu, intitulat *Poetul Eminescu* (p. V-XIV), scris la Bucureşti, în luna octombrie a anului 1889. Acest text se află după *Prefață*. Următoarea ediție apare în 1890, conține 68 de poezii. S-au adăugat, aşadar, trei noi poezii (*Sara pe deal*, *Doină* și *Dalila*). Această ediție păstrează *Prefața* și articolul despre Eminescu.

A şasea ediție apare în anul 1892, conține 73 de poeme, se păstrează prefața și articolul despre Eminescu, iar noutatea constă în existența unui post-scriptum semnat de Titu Maiorescu (T.M.), în iunie 1892, în care criticul de la Junimea menționează că Eminescu s-a născut la 15.01.1850 şi nu la 20.12.1849, aşa cum însuşi poetul afirma, şi că acest lucru trebuie considerat „rezultatul unei informații inexacte a poetului din partea părinților".

În 1895 se editează a şaptea ediție, unde apare modificată data naşterii autorului. Și de această dată se menține prefața, articolul despre Eminescu şi post-scriptumul. Ediția conține 73 de poezii. A opta ediție apare în 1901, conține tot 73 de poezii, prefața, articolul şi post-scriptumul. În 1903 apare cea de-a noua ediție, care păstrează formatul celei de-a opta. Se observă schimbarea titlului poemului *Luceafărul* în *Luceafĕrul*. Spre deosebire de primele, este editată în 2000 de exemplare. Cinci ani mai târziu, în 1907, apare a zecea ediție, care conține cele trei texte semnate de Maiorescu şi 73 de poezii, a fost publicată tot în 2000 de exemplare. În 1913 s-a publicat cea de-a unsprezecea ediție semnată Maiorescu şi ultima din timpul vieții acestuia. Ediția păstrează cele trei texte maioresciene şi se observă o modificare la numerotarea paginilor. Următoarele patru ediții (12-15) apar în: 1914, 1915, 1922, 1924 şi păstrează forma ultimei ediții antume. Ultima ediție, a şaisprezecea, apare în 1936, păstrează forma maioresciană, are o prefață semnată de Vasile Demetrius, iar în ceea ce priveşte forma, se observă o schimbare a grafiei.[3]

[3] https://www.artmark.ro/arhiva-rezultate-licitatii/licita-ia-unei-colec-ii-mihai-eminescu-253-2017/mihai-eminescu-poesii-colectia-completa-a-tuturor-editiilor-maiorescu-editiile-i-xvi-1883-1936-rarisima-colectia-completa-a-tuturor-celor-16-editii-este-singura-existenta.html - consultat la data de 17.07.2018.

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

De asemenea, trebuie menționat faptul că, după 1936, s-a reeditat primul volum (1884): în 1989, cu o prefață şi note de Petru Creția, în 1992, la Editura Europa din Craiova, în 1994 şi în 2012.

Importanța ediției Maiorescu constă în faptul că este prima ediție care culege poeziile eminesciene. Mihai Eminescu se face, astfel, cunoscut publicului. De asemenea, este singura care apare în timpul vieții autorului.

În anul 2017, un exemplar al ediției princeps din 1884 a fost licitat cu 6000 de euro şi adjudecat cu 10000 de euro[4], iar pentru cele 16 ediții Maiorescu, care s-au publicat pe parcursul anilor, licitația a pornit de la 9000 de euro şi a fost adjutecată cu 12000 de euro.[5]

Referitor la ediția Maiorescu, Nicolae Iorga afirma, în *Istoria literaturii româneşti. Introducere sintetică*, că o putem socoti o ediție neexistentă, deoarece nu înglobează toată opera eminesciană. Deşi Maiorescu avea în posesia sa manuscrisele eminesciene, nu a avut răbdarea necesară de a le consulta şi, prin intermediul ei, afirmă istoricul, nu ajungem să îl cunoaştem pe Eminescu.[6]

La investigarea cataloagelor online ale bibliotecilor universitare din țară, situația existenței în stoc a acestor ediții se prezintă astfel:

Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran" din Timişoara păstrează edițiile Maiorescu din anii: 1884, 1889, 1897, 1989, 1992, 1994 și 2012.

Biblioteca Centrală Universitară „Carol I" din Bucureşti păstrează edițiile Maiorescu din anii: 1884, 1885, 1895, 1897, 1892, 1992.

Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga" din Cluj păstrează edițiile Maiorescu din anii: 1884, 1885, 1888, 1892, 1922, 2000, 2012, 2013.

---

[4] https://www.artmark.ro/arhiva-rezultate-licitatii/licita-ia-unei-colec-ii-mihai-eminescu-253-2017/poesii-de-mihail-eminescu-bucuresti-editura-socec-1884-editia-princeps-in-coperta-originala-piesa-bibliofila-de-raritate-extrema.html- consultat la data de 17.07.2018.

[5] https://www.artmark.ro/arhiva-rezultate-licitatii/licita-ia-unei-colec-ii-mihai-eminescu-253-2017/mihai-eminescu-poesii-colectia-completa-a-tuturor-editiilor-maiorescu-editiile-i-xvi-1883-1936-rarisima-colectia-completa-a-tuturor-celor-16-editii-este-singura-existenta.html - consultat la data de 17.07.2018.

[6] Nicolae Iorga, *Istoria literaturii româneşti. Introducere sintetică*, Bucureşti, Minerva, 1985, p. 168.

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iaşi păstrează ediţiile Maiorescu din anii: 1884, 1885, 1889, 1901, 1989, 1992, 2012.

Biblioteca Academiei Române din Bucureşti, ediţiile Maiorescu din anii: 1884, 1920, 1922, 1924, 1927, 1936, 2012.

Aşadar, după cum putem observa, în niciuna din marile bilbioteci din ţară nu regăsim colecţia Maiorescu cu toate cele şaisprezece ediţii.

2. Ediția Perpessicius

După Titu Maiorescu, Perpessicius a fost cel care a început să editeze opera completă a lui Mihai Eminescu: poezii, proză, literatură populară, publicistică, pornind de la manuscrise. Faptul că Perspessicius a avut acces la manuscrisele eminesciene constituie un aspect important, deoarece este foarte greu să ajungi la ele, să primeşti acceptul de a le studia, respectiv de a le edita, după cum reiese şi din vorbele unui cunoscut eminescolog, Constantin Noica. În studiul său, *Introducere la miracolul eminescian*, ne povesteşte cât de greu i-a fost lui să ajungă la câteva manuscrise eminesciene.

Perpessicius a reuşit să editeze primele şase volume din colecţie, următoarele (vol. VII-XVI) fiind continuate de discipolii săi. Această ediţie a stat la baza realizării unor cercetări importante în studiul limbajului eminescian. Ne referim la *Dicţionarul limbii poetice a lui Eminescu,* redactat de Tudor Vianu, care a reprezentat, totodată, unul dintre instrumentele folosite pentru realizarea volumelor *Dicţionarului limbajului poetic eminescian. Concordanţele poeziei antume* (vol. I-II), respectiv *Dicţionarului limbajului poetic eminescian. Concordanţele poeziei postume* (vol. I-IV), sub îndrumarea lui Dumitru Irimia; *Stilul poetic al lui Mihai Eminescu*, realizat de L. Gáldi; şi, nu în ultimul rând, *Lexicul artistic eminescian în lumină statistică*, realizat de Luiza Seche.

După cum putem observa, pe lângă faptul că este o ediţie destul de completă, deoarece cuprinde mai multe etape ale operei eminesciene (poezii antume, postume, proză, literatură populară, publicistică) este o ediţie-etalon, extrem de valoroasă, care constituie pilonul de bază pentru cercetările marilor eminescologi din ţară.

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

În ceea ce priveşte poezia eminesciană, editată de Perpessicius, aceasta se structurează în patru volume: vol. I şi II. *Poezii publicate în timpul vieţii*, vol. IV. *Poezii postume. Anexe. Introducere. Taboul ediţiilor* şi V. *Poezii postume. Anexe. Note şi variante. Exerciţii & Moloz. Addenda & Corrigenda. Apocrife. Mărturii. Indice.*

Primele două volume sunt dedicate poeziilor publicate în timpul vieţii şi au apărut în 1939, respectiv 1944, la Fundaţia Regală pentru Literatură şi Artă „Regele Carol II", la Bucureşti. Primul conţine o *Prefaţă*, o *Introducere – Tabloul ediţiilor*, *Lămuriri pentru ediţia de faţă*, *Cronologia lui Eminescu*, urmată de 89 de poezii şi *Note şi variante* ale unor poezii, trei *Anexe* şi trei *Note*, structurate în 525 de pagini. Al doilea volum conţine 467 de pagini, 25 de poezii cu note şi variante, poeziile sunt precedate de o *Prefaţă*. La sfârşit, găsim Tabelul alfabetic al poeziilor din vol. I.

Cele două volume au fost reeditate într-un singur volum în 1964. Acesta conţine un studiu introductiv despre Mihai Eminescu (p. VII-LVII), urmat de cele 89 de poezii, *Lămuriri asupra ediţiei*, *Lista manuscriselor lui M. Eminescu din Biblioteca Academiei R.P.R.*, *Note şi variante*, *Indice alfabetic al poeziilor (după primul vers)*, *Indice alfabetic al poeziilor (după titlu)* şi *Tabla ilustraţiilor*. Volumul a apărut la Editura pentru Literatură, la Bucureşti şi conţine 478 de pagini.

Al patrulea volum, *Poezii postume. Anexe. Introducere. Taboul ediţiilor*, a apărut în 1944 la Editura Acedemiei Republicii Populare Române, în 1952 şi conţine 562 de pagini. Volumul cuprinde *Prefaţă*, *Introducere* şi *Tabloul ediţiilor*, urmate de 170 de poezii şi de o anexă ce conţine 93 de poezii. La sfârşitul volumului găsim o *Tablă alfabetică a poesiilor* şi *Tabla de materii.*

Al cincilea volum, *Poezii postume. Anexe. Note şi variante. Exerciţii & Moloz. Addenda & Corrigenda. Apocrife. Mărturii. Indice*, a apărut la Bucureşti, la Editura Acedemiei Republicii Populare Române, în 1958, conţine 723 de pagini şi cuprinde: o *Prefaţă*, o *Erată minimală pentru volumul IV*, *Note şi variante*, *Câteva lămuriri*, 170 de poezii clasificate în funcţie de anul scrierii, la *Anexe* încă 93 de poezii şi *Note şi variante. Exerciţii&Moloz.*

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

Addenda&Corrigenda. Apocrife. Mărturii. Indice. Tablă de materii, şi la ultima pagină o *Erată*.

Cele două volume au fost reeditate într-un singur volum, la Editura pentru Literatură, la Bucureşti, în 1964, şi conține 704 pagini. În volum identificăm 167 de poezii postume plus 55 de poezii la *Anexe*, urmate de *Note şi variante*, *Indice alfabetic al poeziilor (după primul vers)*, *Indice alfabetic al poeziilor (după titlu)* şi *Tabla ilustrațiilor*.

Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran" din Timişoara păstrează volumele Perpessicius din anii 1939-1989 – ediția completă plus reeditări din 1964, 1965, 1973, 1994, 1996.

Biblioteca Centrală Universitară „Carol I" din Bucureşti păstrează volumele Perpessicius din anii 1939-1989 – ediția completă plus reeditări din 1964, 1965, 1973, 1994.

Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga" din Cluj păstrează volumele Perpessicius din anii 1939-1989 – ediția completă plus reeditări din 1964, 1965, 1973, 1994 şi 1996.

Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu" din Iaşi păstrează volumele Perpessicius din anii 1939-1989 – ediția completă plus reeditări din 1964, 1965, 1973, 1994, 1996, 1999, 2000.

Biblioteca Academiei Române din Bucureşti volumele Perpessicius ediția completă (1939-1989), precum şi manuscrisele poeziilor.

3. Edițiile Petru Creția și Dumitru Vatamaniuc

Un alt eminescolog este Petru Creția. Acesta a editat varianta maioresciană în 1989 şi alte două volume *Poezii. Proză literară*, vol. I. şi II, ambele apărute la editura Cartea Românească, la Bucureşti, în 1978, volume care sunt structurate după modelul lui Perpessicius. Ulterior, au fost reeditate în 1984. Primul volum conține 422 de pagini în care găsim 89 de poezii publicate în timpul vieții şi 102 poezii postume. Aceste poezii sunt precedate de o *Notă asupra ediției.* Atât antumele, cât şi postumele sunt puse în ordine cronologică. Al doilea volum conține 65 de poezii postume, 55 de poezii la *Anexe*, 18 *Poeme originale de inspirație folclorică*, 4 *Proze tipărite în timpul vieții* şi 19

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

proze postume, volumul se încheie cu un *Indice alfabetic al poeziilor după titlu*.

Aceste volume se găsesc în toate marile biblioteci universitare: Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran" din Timişoara, Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga" din Cluj, Biblioteca Centrală Universitară „Carol I" din Bucureşti, Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu" din Iaşi, precum şi în Biblioteca Academiei Române din Bucureşti.

Petru Creția, împreună cu Dumitru Vatamaniuc şi cu alți cercetători din țară, au continuat editarea ediției complete a operelor lui Mihai Eminescu începută de Perpessicius.

Dumitru Vatamaniuc a reeditat, între anii 1999-2003, opera completă a lui Eminescu, sub egida Academiei Române, la Editura Univers Enciclopedic. În această colecție, poeziile eminesciene sunt grupate într-un singur volum, vol. I., care conține 1000 de pagini în care se regăsesc atât antumele, cât şi postumele. Volumul se deschide cu o *Prefață* semnată de Eugen Simion, urmată de *Cronologie*, *Lista manuscriselor lui M. Eminescu aflate la Biblioteca Academiei Române, Notă asupra ediției* a lui Dumitru Vatamaniuc. Volumul continuă cu 91 de *Poezii publicate în timpul vieții*, 216 poezii *Din Manuscrise*, volumul se încheie cu *Note şi Comentarii, Indice alfabetic al poeziilor (după titlu)* şi *un Indice alfabetic al poeziilor (după primul vers)*. Această ediție se găseşte în toate cele patru mari bilbioteci universitare şi la Biblioteca Academiei Române. Ediția lui Dumitru Vatamaniuc este cea mai recentă şi, totodată, cea mai completă ediție a operei eminesciene, până în prezent.

Aşadar, au existat patru mari eminescologi care şi-au dedicat o parte din viață să studieze manuscrisele eminesciene ca apoi să le editeze. Titu Maiorescu a fost singurul care a avut ocazia să îl cunoască personal pe Eminescu, să vadă în el sclipirea unui geniu şi care l-a editat pentru prima dată în timpul vieții, chiar dacă nu a avut aprobarea autorului. Lui îi datorăm faptul că l-a descoperit şi a crezut în talentul tânărului Eminescu. După Maiorescu, Perpessicius este cel care, timp de trei decenii, a studiat manuscrisele eminesciene, el este primul editor care a avut acces la aceste manuscrise şi cel care a inițiat colecția de opere complete ale lui Eminescu. Din păcate, nu a putut să

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

o ducă la bun sfârşit, dar a lăsat în urma sa oameni pricepuți care să continue ce a inițiat el, Petru Creția şi Dumitru Vatamaniuc. Celui din urmă îi datorăm şi colecția completă a operelor eminesciene, apărută la începutul anilor 2000.

Însă, trebuie să avem în vedere că ceea ce numim noi „opere complete" nu înseamnă tot ce a scris Eminescu, ci tot ce au reuşit marii eminescologi să descifreze din manuscrisele la care au avut acces. Ani de zile, miile de manuscrise eminesciene au zăcut în cufere, în posesia lui Titu Maiorescu, până în 1902, când le-a predat Academiei, unde ele se află şi azi „protejate", şi unde cu greu se obțin aprobări pentru a le studia. Ieşirea la lumină a acestor manuscrise a stârnit bucurie în rândul criticilor literari (Ion Scurtu, Nicolae Iorga şi George Călinescu), cu toții îşi doreau să îi fie editată opera completă, însă puțini cercetători au reuşit să lucreze cu ele.[7]

Constantin Noica afirma, în cartea sa, *Introducere la miracolul eminescian*, că există 44 de caiete eminescine care se află în posesia Bibliotecii Academiei şi care „se împrumută foarte rar, numai cercetătorilor mai în vârstă"[8], dar la care au avut acces Perpessicius şi Călinescu. Noica şi-a dorit ca aceste caiete eminesciene să fie editate, deoarece considera că noi cunoaştem o mică parte din tot ce a scris Eminescu şi că măreția lui nu constă doar în poezii şi proze; şi de aceea a încercat, în nenumărate rânduri, să obțină fonduri pentru a le edita, însă, din păcate, nu a reuşit, deoarece costurile erau prea mari.

Referitor la poeziile publicate în timpul vieții, Al. Piru afirma că, din cele peste 800 de pagini de poezie scrise, Eminescu a publicat o pătrime.[9]

O primă deosebire între ediția princeps a lui Maiorescu şi cea a lui Perpessicius este faptul că Maiorescu denumeşte cunoscutele *Scrisori Satire*, trecând între paranteze începutul primului vers, iar Perpessicius le dă denumirea de *Scrisori*. Tot la Maiorescu identificăm patru variante ale poeziei *Mai am un singur dor*.

---

[7] Constantin Noica, *op. cit*, p. 17-18.
[8] *Ibidem*, p. 13.
[9] Al. Piru, *Istoria literaturii române de la început până azi*, Bucureşti, Editura Univers, 1981, p. 127.

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

Ediția Perpessicius a constituit un model pentru următoarele ediții, Petru Creția, respectiv Dumitru Vatamaniuc, deoarece păstrează ordinea cronologică a poeziilor.

Ediția lui Vatamaniuc conține două noi poezii antume, *Asta vreu, dragul meu*, întercalată între *Speranță* şi *Mistere nopții* şi *Doină*, intercalată între *Luceafărul* şi *S-a dus amorul*.

Spre deosebire de Perpessicius şi Petru Creția, care folosesc termenul *Poezii postume,* pentru a face referire la poeziile descoperite în manuscrise, după moartea autorului, observăm, la ediția Vatamaniuc, prezența sintagmei „Din Manuscrise", în loc de *Poezii postume* şi *Anexe*.

O altă deosebire identificăm la cantitatea postumelor, edițiile Perpessicius şi Petru Creția conțin 222 de postume, pe când ediția Vatamaniuc 216. Cele şase poezii lipsă, în ediția Vatamaniuc, sunt: *Andrei Mureşanu (tablou dramatic într-un act), Mureşanu, Petri-notae, Mureşanu (tablou dramatic), Romancero español, Minte şi inimă*. La edițiile Perpessicius şi Petru Creția, poezia *Andrei Mureşanu (tablou dramatic într-un act)* se găsea după *Basmul ce i l-aş spune ei* şi înainte de *Frumoasă şi junǎ*; poezia *Mureşanu* se afla între *Eu nu cred nici în Iehova* şi *Lectură*; *Petri-notae* o găsim între *Sauve qui peut* (variantă) şi *Oricare cap îngust*; *Mureşanu (tablou dramatic)* îşi avea locul după *Întunericul şi poetul* şi înainte de *Sus în curtea cea domnească*; *Romancero español* se găsea după poezia *La Quadrat* şi era precedată de *O, de-ai şti cum şoapta ta divină*; iar poezia *Minte şi inimă* se găsea între *Strigături* şi *Cristalografie*.

Înainte de a trece la analiza termenilor cromatici, ni s-a părut important să trecem în revistă principalele ediții eminesciene, deoarece ele reprezintă pentru orice eminescolog un punct de plecare. Pentru a avea rezultatele dorite în orice fel de analiză, fie ea lingvistică, literară sau stilistică, este important să alegem o ediție consacrată, care se apropie cât mai mult de textul orginal, iar noi am selectat cele mai importante ediții ale liricii eminesciene bazându-ne pe munca minuțioasă depusă de Perpessicius, Petru Creția şi D. Vatamaniuc. Aceşti editori şi-au dedicat ani întregi studiului şi transliterației operei eminesciane, pentru ca noi, viitorii cititori,

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

respectiv cercetători să avem acces la întreaga operă a lui Eminescu. Maiorescu, Perpessicius, Petru Creția și D. Vatamaniuc, spre deosebire de alți editori ai poeziei eminesciene au lucrat direct cu manuscrisele, un aspect esențial în elaborarea unei ediții de text.

Ediția Maiorescu este pionieră. Mulțumită lui Titu Maiorescu, Eminescu se face cunoscut publicului; ediția Perpessicius este prima ediție aproape completă a operei eminesciene, este ediția după care vor lucra Tudor Vianu și Dumitru Irimia în elaborarea *Dicționarelor*, iar ediția D. Vatamaniuc este cea mai recentă și complexă ediție a operei eminesciene, ea va reprezenta, pe lângă *Dicționare*, instrumentul cercetării noastre.

Bibliografie

EMINESCU, Mihail, *Poesii*, Craiova, Editura Europa, 1992. (prima ediție îngrijită de Titu Maiorescu, republicată în facsimil).

EMINESCU, M., *Opere*, vol. I, *Poezii tipărite în timpul vieții, Introducere, Note și variante*, Ediție critică îngrijită de Perpessicius, București, Fundația pentru Literatură și Artă „Regele Carol al II-lea", 1939.

EMINESCU, M., *Opere*, vol. II, *Poezii tipărite în timpul vieții, Note și variante, De la Povestea Codrului la Luceafărul*, Ediție critică îngrijită de Perpessicius, București, Fundația pentru Literatură și Artă „Regele Carol al II-lea", 1943.

EMINESCU, M., *Opere*, vol. IV, *Poezii postume. Anexe. Introducere. Tabloul edițiilor*, Ediție critică îngrijită de Perpesiccius, București, Editura Academiei Române R.P.R., 1952.

EMINESCU, M., *Opere*, vol. V, *Poezii postume. Anexe. Note și variante. Exerciții și moloz- Addenda și corrigenda. Apocrife. Mărturii. Indice*, Ediție critică îngrijită de Perpessicius, București, Editura Academiei Române, Muzeul Literaturii Române, R.P.R., 1958.

EMINESCU, M., *Opere Alese*, vol. I., Ediție îngrijită și prefață de Perpessicius, București, Editura pentru Literatură, 1964.

EMINESCU, M., *Opere Alese*, vol. II., Ediție îngrijită și prefață de Perpessicius, București, Editura pentru Literatură, 1964.

EMINESCU, M., *Poezii. Proză literară*, vol. I., Ediție de Petru Creția, București, Cartea Românească, 1978.

EMINESCU, M., *Poezii. Proză literară*, vol. II., Ediție de Petru Creția, București, Cartea Românească, 1978.

EMINESCU, *Opere*, vol. I. *Poezii*, Ediție îngrijită de D. Vatamaniuc, *Prefață* de Eugen Simion, București, Univers Enciclopedic, 1999.

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)

Webografie

BCUT - Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran” din Timişoara - http://www.bcut.ro/- consultat la data de 17.07.2018.
BCUC - Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” din Cluj - https://www.bcucluj.ro/- consultat la data de 17.07.2018.
BCUI - Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iaşi - http://www.bcu-iasi.ro/ - consultat la data de 17.07.2018.
BCUB - Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” din Bucureşti - http://www.bcub.ro/ - consultat la data de 17.07.2018.
BAR - Biblioteca Academiei Române din Bucureşti - http://www.biblacad.ro/ - consultat la data de 17.07.2018.

BRIEF HISTORY OF EMINESCU'S EDITIONS AND HIS PRESENCE OF VOLUMES IN UNIVERSITY LIBRARIES AND THE ACADEMY'S LIBRARY

Abstract

Keyword: *libraries, editions, Eminescu, history, volumes*

The aim of this article is that of reviewing the most important editions of Eminescu's works and noticing how many of them can be found in the University Libraries (Bucharest, Cluj, Timisoara and Iasi) and the Academy's Library. For this research, we looked only at the editions of Titu Maiorescu, Perpessicius, Petru Creția and Dumitru Vatamaniuc, since these are the most significant ones. The purpose of this research is that of spotting the differences between these editions, if the content is different, which of these have the complete works of Eminescu's poetry/prose, how many poems are included within every poetry edition and how many times was an edition reprinted and when.

BDD-A32091 © 2019 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.34 (2026-11-14 00:05:43 UTC)